

токата" за пиано, „Селски чирашки животът“, „Седемъ танца на смъртта“, една сюита а сарпелла, 5-гласни мадригали, и др. творби за хоръ; „Камерна кантата“, камерна опера „Гизелова хорна“. Най-новитъ му творби (1930—1932) сж: операта „Вазантазена“, концертъ за цигулка съ камероркестъръ, „Три пѣсни по старитъ секвенции“ — за срѣденъ гласъ, цембало, органъ или пиано, 17 хорови етюда, една несъпроводна меса, „Хорови бурлески“, концертъ за цембало и оркестъръ, „Картини отъ улицата“ — 7 хора, оратория „Исусъ и неговитъ ученици“, както и ученическата опера „Рекордътъ“ — до сега надъ 80 опуса. Характерно за Х. е, че, въпрѣки модерността на изразнитъ сръдства, — той държи строго за формата.

Херменевтика — терминъ, въведенъ въ музикалната естетика отъ Хер. Кречмаръ — за изтъкване естествена изразностъ на музикалнитъ мотиви.

Хермщедтъ, Йоханъ Симонъ — Hermstedt, Johann Simon — виртуозъ-кларинетистъ, род. 29 дек. 1778 въ Лангензалца, умр. 10 авг. 1846 въ Зондехузенъ, писалъ: концерти, вариации и др. за кларинетъ. Шпоръ е писалъ за него 3 концерта за кларинетъ.

Хернандо, Рафаелъ Хозе Мариа — Hernando, Rafael José Maria — испански компонистъ, род. 31 май 1822, училъ въ Мадридската консерватория и; после — въ Парижъ, директоръ и компонистъ на театрътъ des Variétés, секретаръ и, по-късно, професоръ по хармония въ консерваторията въ Мадридъ, писалъ нѣколко испански сарсуели, както и кантати и химни.

Хернридъ, Робертъ Францъ Рихардъ — Hernried, Robert Franz Richard — компонистъ, род. 22 септ. 1883 въ Виена, ученикъ тамъ на Р. Фуксъ, Мандичевски, Хойбергертъ Гайрингеръ и др., следъ като се занимава съ музикална критика въ Виена, живѣе като капелмайсторъ въ разни градове, отъ 1918 е учителъ по теория въ Манхаймската висша музикална школа (до 1922), после такъвъ въ Хайделбергската консерватория, отъ 1927 въ Берлинъ,

дето редактира списанието „Das Orchester“. Композиции: оперитъ „Франческа де Рамини“ и „Селянката (едноактна)“, мжжки хорове, хорали за смѣсенъ хоръ, пѣсни съ пиано и съ оркестъръ.

Херолдъ, Луи Жозе Фердинандъ — Hérold, Louis Joseph Ferdinand — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 28 ян. 1791 въ Парижъ, умр. 19 ян. 1833 с. т., възпитаникъ на Парижката консерватория (Адамъ — пиано, Кателъ — хармония и Меюль — композиция), 1812 получава „Римската премия“ — за композиция, и прекарва 3 години въ Италия — въ изучавания. 1815 пише първата си опера „La gioventù di Enrico Quinto“, дадена въ Неаполъ съ голѣмъ успѣхъ. Завърналъ се сжщата година въ Парижъ, той пише, заедно съ Буалдийо, оперитъ: „Карлъ Французски“, „Звъницитъ“, „Първодошлиятъ“, „Размѣивачитъ“ и др., които не сж имали успѣхъ, поради недоброкачествеността на текстоветъ. Между това, той пише и една редица клавирни творби, които сжщо недопринасятъ нѣщо за името му като компонистъ. 1821 бива назначенъ акомпанаторъ, после хордиректоръ на Италианската опера, начело на която тогава стоялъ Каталани. Следъ завръщането си отъ Италия, дето 1821 бива изпратенъ да събере нови пѣвчески сили, той се явява пакъ съ нови опери: „Мултарьтъ“ (комическа), „Вендомъ въ Испания“ (съ Оберъ), „Царъ Рене“, „Сивиятъ заякъ“ и др., които сж имали, сжщо, незадоволителенъ успѣхъ. 1828 бива назначенъ корепетиторъ въ „Голѣмата опера“. Преди това се явява операта му „Мариа“ (1826 — една отъ най-хубавитъ му опери), последвана отъ нѣколко балета („Сомнабула“, „Лидия“ и др.). минали съ посрѣдственъ успѣхъ. Едва 1831, — следъ като пише пакъ нѣколко опери, се явява майсторското му творение „Цампа“, което направя името му известно и отъждъ границитъ на Франция. Следъ това, Х. участвува въ писането на „Маркизъ дьо Бренвеле“ — една опера, която, споредъ единъ обичай въ Франция, е била компонирана отъ 9 автори (Оберъ, Буалдийо, Карафа, Бертонъ, Керубини, Паеръ, Блангини и Халеви), последвана отъ едноактната „Ме-